

[Glistrup.]

de og sidst det, der er baggrunden for det befolkningsplageriske oplæg, de 4 partier nåede frem til. Det er ikke noget, der har forbindelse til realiteternes Danmark, det har forbindelse til akademikernes Danmark.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal på det her tidspunkt kun gøre nogle få bemærkninger til det, der er blevet sagt.

Hr. Kjeld Olesen spurgte, hvad der var SFs alternativ til den lovgivning, som foreslås her. Jeg er meget ked af det, jeg anser egentlig hr. Kjeld Olesen for at være begavet og hurtigt opfattende.

Vi har helt tilbage i 1975, da septemberforliget blev indgået, fremlagt de tanker og forslag, som kunne gennemføres og burde være gennemført. Dette forlig er en følge af septemberforliget, er en følge af de fejltagelser, man begik, især en følge af de undladelsessynder, man begik, hvor man undlod at gribe ind over for inflationens virkelige kilder, hvor man undlod at gribe ind over for de arbejdsfrie indtægter, men tværtimod fredede dem. Det gjorde man, fordi man skulle i forlig med venstre dengang. Derved fik forliget et hovedpræg, og det er ført videre nu, også selv om venstre ikke er med.

Jeg synes nok, det er noget ved siden af at komme og anmode om et alternativ, når den politik, som der her er tale om, skyldes de fejl og forsyndelser, som selv har begået, som socialdemokratiet selv begik for et år og for to år siden.

Vores alternativ er det samme, som det var dengang, og jeg kan love for, at resultaterne af dette forlig, hvis det bliver gennemført, bliver lige så ringe som resultaterne af det forrige forlig. Det forrige forlig gav visse fordele af kortsigtet karakter, og det kan da også være, der kan komme visse fordele af kortsigtet karakter ud af dette, det tror jeg dog i øvrigt ikke. Men de egentlige resultater bliver af samme karakter. Der vil ikke ske nogen ændring, der vil ikke komme nogen løsning af de økonomiske problemer, som Danmark står over for. Det tror jeg egentlig også den socialdemokratiske ordfører vil give mig ret i, så meget kendskab har kan dog til, hvordan et privat-kapitalistisk samfund fungerer.

Det rejser så spørgsmålet, hvad alternativet er. Jeg ved da godt, der er et borgerligt flertal i denne sal, men jeg husker som sagt, jeg skal ikke tænke længere tilbage end forsommeren, da man fra socialdemokratisk side rejste landet rundt og højste små røde vimpler om, at nu skulle der gribes ind, til efteråret ville man komme med indgreb mod grundspekulation, mod arbejdsfrie indkomster osv., og hvad er der så kommet ud af det? Ingenting.

Man sagde også dengang, at hvis de andre ikke ville være med, nå ja, så måtte man appellere til befolkningen. Det synes jeg man burde have gjort. Men det er da klart, man kan ikke appellere til befolkningen, man kan ikke appellere til lønmodtagerne med sådan noget som det her. Det er muligt, man bliver tvunget til det, det er en anden sag, men det er ikke et oplæg, som kunne samle arbejdere og lønmodtagere og funktionærer og teknikere landet over og hidføre en virkelig vending i dansk politik. Det er et oplæg, som blev spillet ud til de borgerlige partier i skyggen af det septemberforlig, som har præget dansk politik igennem hele det sidste år.

Så var hr. Kjeld Olesen inde på SFs holdning i 1967, da det drejede sig om 1-årig indefrysning af en dyrtidsportion. Der er tre ting at sige hertil.

For det første at situationen på to helt afgørende punkter adskilte sig fra det, der er tale om her. LOs repræsentantskab havde godkendt det forlig, der blev indgået mellem socialdemokratiet og SF. Det er ikke mit indtryk, at LO har godkendt det forlig, som er indgået mellem socialdemokratiet og de andre partier i dette tilfælde.

For det andet var forliget af en sådan karakter, at der virkelig var tale om social balance. De eneste skatter eller skatteforhøjelser, der var tale om i den forbindelse, det var skatter, som skulle lægges på de erhvervsdrivende som en modvægt mod det, der blev lagt på lønmodtagerne. Der var ikke tale om den ubalance, som findes i dette forlig.

For det tredje — og det er i og for sig det mest afgørende og principielle — gik socialistisk folkeparti dengang med meget mod sin vilje, idet vi fastholdt, at vi principielt og kategorisk var imod indgreb i den